

Tanums häradsrätt VT- tredje rättegångsdagen

38	57 59	Soldat Benjamin Berg under Säm ./. Gästgifvaren J.F.Forsberg i Hede	ansvar för misshandel	3		AA-Noteras
----	----------	--	--------------------------	---	--	-------------------

bild 860

No 60 Jemlikt Härads-Rättens beslut vid sistlidet ting, antecknadt under No 57 (höger sida) i då förda Dombok, påropades nu till fortsatt behandling uppskjutna målet emellan Soldaten Benjamin Berg under Säm och Gästgifvaren J.F.Forsberg i Hede, hvar mot annan kårande och swarande, om ansvar för misshandel m.m.; Och inställde sig dervid parterne, Berg personligen samt Forsberg genom skrifvaren E.A.Svensson i Båtmyr, hvilken företedde en fullmakt, så lydande:

"Fullmakt för etc: Litt. L. No 60

Berg återopade innehållet i detta skriftligt anförande,

"Det kan ej etc = Litt. M. No 60

vid skriften var fogad denna kostnads och räkning ... Litt. N. 60

AA- Bilagan finns på bild 990 och är undertecknad av Benjamin Berg. Däri uppges att han haft läkareskötsel under "den tid af 7 veckor jag var sängliggande". Det saknas uppgift om han är helt återställd och arbetsför. Däremot nämns att han haft hinder i arbetet i olika grad först 9 månader, sedan ytterligare 175 arbetsdagar, allt räknat "intill den 1 April 1876", vilket tycks betyda att han därefter varit fullt arbetsför.

Efter uppläsandet anhöll Berg om vitnesförhör med Carl Hansson i Bro, hvilken dock ej var vid Rätten tillstädes, ehuru han enligt bevis af Nämndemannen A.L.Carlsson i Litsleby erhållit del af kallelse att denna dag iakttaga inställelse. Anhållande af sådan anledning Berg om ytterligare uppskof för bemälda Carl Hanssons hörande som vittne.

Ombudet bestred Bergs uppskofsanhållan och anhöll att få till protokollet anmärkt, hursom vittnet Margareta Forssbergs vid Höstetinget 1874 vid sistlidet ting afgifna berättelser voro i så måtto stridiga, att hon, enligt berättelsen vid förutnämnde ting vid omstämda tillfället sett Hans Larsson i Tannam å Gästgifvaregården (bild 870) hvaremot hon, enligt senare berättelsen ej skulle vid tillfället sett till Hans Larsson. Ingifvande Ombudet denna

"Kostnadsräkning

" Enligt etc == Litt O. No 60

AA- bilagan på bild 1040, visar en räkning på 127 kr. 40 öre med J.F.Forsbergs underskrift

Widare förekom icke

Wid tingets slut skulle meddelas

Utslag

Afsagdt den 30 April 1877.

AA- Rätten beslutade om **uppskov till nästa ting 3dje rättegångsdagen.**

BILAGA TILL FÖREGÅENDE MÅL

Jag skriver endast av bilaga M.

bild 950

Litt M. No 60

Wördsamt anförande !

Det kan ej bestridas hvarken att bland de särdeles många vittnen. som varit hörda i målet, förekomma motsägelser af flerahanda slag, och ej heller att åtskilliga af dessa synas vara af beskaffenhet att kunna från sjelfva saken afleda den sanning . jag åtminstone sökt att derutinnan fått uppdagad. – Det väsendtligaste härutaf är dock, att några af de vittnen Genkäranden Gästgifvaren Forsberg låt instämma och afhöra, sökt, med hans urskuldande, påbörda någon annan än Forsberg hela ansvaret för den mig tillfogade benskan, utan att det stora flertalet af öfriga vittnen kunnat i ringaste mån lemna upplysningar, som gifva något slags stöd åt dessa någras utsagor. Redan härutinnan kan spåras ett nästan besynnerligt och egendomligt förhållande, desto ovanligare som nästan alla vittnena samtidigt närvarit i den lokal af 2ne intill hvarandra gränsande rum, der tilldragelsen timat; Man kan visserligen säga, att villervallan ökas, - ehuru, enligt min åsigt, Genkärandens förhoppningar om befrielse från ansvar i samma mån skola minskas, derigenom att icke något vittne kunnat namngifva denne andre person, som skulle vållat nämnda benskada. – De vittnesmål, Genkäranden alltså skulle kunna återopa till sin befrielse, äro afgifna af (No 10) Niliana Prakt, (No 16) Hans Johansson och (No 17) Hans Teodor Andersson, - men till att börja med, äro de tvenne förstnämnda vittnenas uppgifter särdeles stridiga sins emellan, hvarienom verkan af dessa uppgifter måste betydligt förringas, och dessa vittnen hafva

dessutom vid förnyade förhör ej kunnat vidhålla hvad de sjelfva tillförene uppgifvit. – Till närmare belysning häraf torde jag få erinra: att Niliana Prakt uppgifvit, att en person, som hon ej kände, men som var kort till växten, tog mig, Berg, och kastade mig så våldsamt till golfvvet, att mitt ena ben blef liggande bakut, under mig, emot ryggen: detta har hon, hörd ånyo under No 33, förtydligat så, att "den okände" fattade tag baktill uti min rockkrage och vred mig åt sidan samt såmedels fick mig baklänges omkull, så att ena benet blef liggande bakut under mig; - Deremot har Hans Johansson berättat, att "den okände eller, såsom hon kallar honom "bondpiltten" som var af vanlig längd, skulle slängt mig så, att mina ben nästan flögo upp i Taket och att, när jag nedföll, träffade jag spiselhörnet med en stark smäll, hvarefter jag skulle blifvit liggande på golfvvet i närheten af spiseln, jemrande mig; Ytteligare hörd under No 34 har Hans Johansson (bild 960) uppgifvit, att den "okände" slängt mig rundt, så att benen flögo högt i taket, - och slog ena benet, vid nedfallandet uti spiselhörnet med en stark smäll. Detta vittne har derjemte vid förra förhörs tillfället ordat om de i köket församlade och att bland dem talades om, hvem som vållat olyckan, samt vid det sednare, att han ej kunde minnas, att han vid tillfället sett i köket någon annan mansperson än mig, "bondpiltten" och en annan okänd person, - ehuru väl, bland andra, vittnena No 1 Johannes Andersson, No 3 Alfred Andersson och No 17 förenämde Hans Teodor Andersson der befunno sig – och hvarförutan nämde Johannes Andersson intygat, att på en gång en mängd folk dit inkom omedelbart efter det ifrågavarande tilldragelse timat. – Kan det ej alltså anses förvånande, att tvenne vittnen, som skolat samtidigt betrakta en och samma tilldragelse, kunna, åtminstone med bibehållande af fredade samveten, afgifva så högst olika berättelser om förloppet deraf? – och hvad som dessutom i ej ringa grad ökar denna förvåning, är att Niliana Prakt, enligt egen uppgift, vid Häradsrättens besök i lokalen den 15 November, befunnit sig, vid det omvittnade tillfället, i köket alldeles framför spiseln. – Härförutan har hon för vittnet Nicklas Tobiasson / No 18 / förkunnat, att hon ej vetat hvem som vållat benskanan, eftersom hon ej åsett tilldragelsen. Under sådana omsständigheter och då Häradsrätten ej ansett sig kunna bifalla min gjorda framställning derom, att vittnena Niliana Prakt och Hans Johansson må varda hänvisade till deras själasörjare för att särskildt undervisas om vittnesedens vikt och faran af mened samt derefter ånyo höras i målet för anlåtes jag yrka och anhålla, att vid sakens slutliga pröfning, ej något afseende må fästas å dessa personers vittnesberättelser. – Hvad beträffar vittnet Hans Theodor Andersson, som till och med efter sina? år är ovanligt liten, så är han, såsom jag tror alldeles ensam om den af honom lemnade uppgiften att den "okände" karlen, som skulle slängt omkull mig kom från skänkrummet sedan Genkäranden släppt mig vid dörren till köket, ty det är tvärtom af många andra vittnen styrkt, att Hans Larsson i Tannam, hvilken väl skulle vara denne "okände", blifvit ut?skuffad af Genkäranden i köket, antingen framför mig eller i bredd med mig. Detta vittne intygat ock, att då jag blef omkullslängd, stod Genkäranden vid dörren emellan köket och sängkammaren, hvilken uppgift är alldeles stridande ej allenast (höger sida) emot Genkärandens eget erkännande till rotokollet den 4 December 1874, utan äfven mot innehållet af de berättelser, som afgifvits af Vittnena No 10 Niliana Prakt, No 17 Olof Olsson, No 16 Hans Johansson, No 23 Johan Otto Pettersson m.fl. – och för min del kan jag således ej, när vittnet icke ens kände den ikullslagne personen och det ganska väl kunnat hända, att äfven någon annan än jag blifvit ikullslagen vid tillfället, till mäta ringaste afseende i detta vittnes utsago, hvilket vittne jag fördenskull yrkar må varda såsom återgångsvittne ansedt.

Jag måste beklaga, att jag ej kunnat få afhörd såsom vittne Hans Larsson i Tannam, - och att mina många försök att på senaste tiden anträffa denne person, som alltjemt fortfarande vistas på obekant ställe i Norge, hittills misslyckats; - Det är emellertid honom Genkäranden velat, "enligt uppgift", påbörda tillvitelsen att hafva vållat den mig tillskyndade benskanan, derom Genkäranden gjort anmälan till protokollet under den 4 December 1874, - och det är väl ock denna samma person, som skulle af de ofvan särskildt angifna 3ne vittnena varit afsedd i de af dem begagnade Uttrycken: "den okände" – och "bondpiltten". Hans Larsson har emellertid haft tillfälle yttra sig i målet under sistnämnda dag, och utaf detta hans yttrande framgår, att Genkäranden och ingen annan knuffat mig ut i köket – med den påföljd, som inträffade, att mitt ena ben bröts utaf. – Detta yttrande är ej så alldeles obestyrkt, ty det vinner fullt stöd af på ed hörda vittnet No 3 Alfred Anderssons afgifna berättelse. – Vittnet No 7 Margreta Fossberg har ock intygat, att sedan jag var omkullslagen, gick Hans Larsson till mig och ville hjälpa mig upp, vittnet No 14 Alfred Julin: att Hans Larsson var, bland flera andra, i köket deltagande i samtalet om det som händt mig, hvilket alla tyckte vara illa, - och vittnet No 30 Magnus Johnsson: att Hans Larson lär hjälpt Genkäranden att få mig ut genom köksdörren, och att jag ett ögonblick ramlade omkull å köksgolfvvet, samt – "med säkerhet". – Genkärandens händer änu hvilade på mig då jag föll. – Jag tillåter mig äfven erinra om ett par andra omständigheter, som vittna till förmån för rättvisan af min sak, nämligen: dels att Genkäranden, genast efter det händelsen timat, efterskickat Sjukvårds Soldaten Dahlbom, boende i närheten af Rabbalshede gästgifvaregård, - för att (bild 970) spjelka det afbrutna benet (vittnet No 8) och dels att Genkäranden några få dagar derefter eller den 4de Augusti besökt mig i mitt hem och under samtal om både den olyckan, som drabbat mig, och upphofvet dertill låtit sig undfalla yttranden till mig sådana som dessa: "jag kan föda dig både för ett år och för flera, ja för hela din lifstid, bara du icke stämmer mig" – och på det besked jag lemnade om att Doktorn, för behandlingen af min benskada kanske fordrade 50 kronor: Ja, så pass penningar kan du få af mig.